

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3Sžf/7/2013
Identifikačné číslo spisu:	5012200395
Dátum vydania rozhodnutia:	01.08.2013
Meno a priezvisko:	JUDr. Jana Zemková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2013:5012200395.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: T E S L A Liptovský Hrádok, a.s., Pálenica 53/79, Liptovský Hrádok, právne zastúpený JUDr. Petrom Jančím, advokátom, Garbiarska 695, Liptovský Mikuláš, proti žalovanému: Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, Vázovova 2, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 1040510/339074/2012/5141 zo dňa 16. marca 2012, konajúc o odvolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Žiline č. k. 21S/50/2012-35 zo dňa 14. novembra 2012 v časti výroku o trovách konania, jednomyseľne

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky m e n í rozsudok Krajského súdu v Žiline č. k. 21S/50/2012-35 zo dňa 14. novembra 2012 v napadnutej časti výroku o trovách konania tak, že žalovaný j e p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi náhradu trov právneho zastúpenia v sume 485,25 € a náhradu iných trov konania v sume 66 € na účet právneho zástupcu žalobcu JUDr. Peter Janči, advokát, Liptovský Mikuláš, do 30 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

I.

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Žiline rozhodnutie žalovaného č. 1040510/339074/2012/5141 zo dňa 16.03.2012 zrušil podľa § 250j ods. 2 písm. a/, c/ Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len O.s.p.) a žalobcovi priznal náhradu trov konania v celkovej výške 679,34 €, pozostávajúcej zo zaplateného súdneho poplatku vo výške 66 € a z náhrady trov právneho zastúpenia vo výške 613,34 €.

Žalovaný napadnutým rozhodnutím potvrdil rozhodnutie správcu dane - Daňového úradu Liptovský Mikuláš č. j. 660/230/67373/2011/Kand zo dňa 30.11.2011, ktorým podľa § 46 ods. 6 písm. b) bod 1 zákona č. 511/1992 Zb. bol žalobcovi vyrubený rozdiel dane z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie január 2009 v sume 143,08 €.

Krajský súd v odôvodnení rozsudku uviedol, že správca dane neuznal žalobcovi s poukazom na § 51 ods. 1, § 52 až § 54 zákona č. 222/2004 Z.z. o dani z pridanej hodnoty v znení účinnom v kontrolovanom období (ďalej len zákon č. 222/2004 Z.z.) odpočet dane z dokladu č. 92/1918, z faktúry č. 9253 zo dňa 07.01.2009 vo výške 19%, t.j. 143,08 € za služby súvisiace s nájmom dvoch osobných automobilov Škoda SUPERB a Škoda OCTAVIA. Správca dane konštatoval, že pri vylúčení predmetnej faktúry z nároku na odpočítanie dane z pridanej hodnoty (ďalej len DPH) vychádzal zo skutočnosti, že suma bez DPH, na predmetnej faktúre vo výške 1.459,28 € je rozčlenená na dve čiastky, a to čiastka za nájom vo výške 706,23 € a čiastka za služby vo výške 753,05 € a posúdil predmetné plnenia ako zložené plnenie, ktoré sa člení na hlavné plnenie - nájom motorových vozidiel a vedľajšie plnenie - služby súvisiace s nájmom motorových vozidiel, pričom konštatoval, že cieľom plnenia pre zákazníka pri prenájme motorových vozidiel je prenájom ako hlavné plnenie, keď ostatné služby spojené s týmto nájmom nemajú určujúci charakter, ale sú len prostriedkom na využitie hlavného plnenia. Prvostupňový súd konštatoval, že pokiaľ by účastníci leasingovej zmluvy označili výšku mesačnej platby - bodmi a/ až i/ bez toho, aby uviedli, že časť mesačnej platby je špecifikovaná ako platba za prenechanie vozidla na užívanie a časť za služby s tým súvisiace, nebolo by sporné, že dohodnutá výška mesačnej platby leasingovej splátky je dohodnutá ako celok a platilo by jednoznačne zmluvné dojednanie účastníkov tejto zmluvy. Keďže v predmetnej leasingovej zmluve účastníci nedefinovali charakter služieb, ktoré sú v súvislosti s nájmom poskytované, bude potrebné, aby vo vzťahu k jednotlivým položkám účtovaných služieb správny orgán vykonal dokazovanie a vyslovil názor, či ide o službu, ktorá bezprostredne s užívaním vozidla súvisí a bez ktorej by prevádzka vozidla nemohla byť realizovaná, alebo ide o iný druh služby. V ďalšom dokazovaní bude potrebné ustáliť, či konkrétne účtované služby možno subsumovať pod služby bezprostredne súvisiace s leasingom, teda s užívaním vozidla, bez ktorej by prevádzka vozidla nemohla byť realizovaná, alebo ide o iný druh služieb. Žalobcovi bola priznaná náhrada trov konania vo výške 679,34 €, ktorá pozostávala zo zaplateného súdneho poplatku (66 €), z trov právneho zastúpenia za tri úkony právnej služby (3x 127,16 €), z náhrady za stratu času (76,26 €), náhrady hotových výdavkov vo forme cestovného (51,83 €), režijného paušálu (3x 7,63 €) a DPH (80,88 €).

II.

Proti uvedenému rozsudku v časti výroku o trovách konania podal žalovaný včas odvolanie a navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len najvyšší súd) preskúmal zákonnosť rozsudku Krajského súdu v Žiline č. k. 21S/50/2012-35 zo dňa 14.11.2012 a zmenil tento rozsudok v časti výroku, týkajúceho sa vyčíslenia trov konania v súlade s účelnosťou vynaložených nákladov. V prípade, ak by žalovaný v odvolacom konaní nebol úspešný, požiadal o lehotu na úhradu trov konania v dĺžke 30 dní.

Svoje odvolanie odôvodnil tým, že hotové výdavky, tak ako ich právny zástupca žalobcu uplatnil a boli vyčíslené podľa bodov B/ vo výške 22,89 €, D/ vo výške 51,83 € a E/ vo výške 76,26 € nemožno považovať za účelne vynaložené a to z dôvodu, že právny zástupca žalobcu sa dňa 14.11.2012 zúčastnil na Krajskom súde v Žiline na pojednávaniach vo veciach vedených pod sp. zn. 21S/49/2012, 21S/20/2012 (správne malo byť 21S/50/2012) a 21S/51/2012, ktorých predmetom bolo preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného správneho orgánu v tej istej veci. Nárokovanie hotové výdavky boli Krajským súdom v Žiline priznané v rovnakej výške aj vo vyššie uvedených konaniach. Právny zástupca žalobcu však cestoval na pojednávanie osobným motorovým vozidlom len raz, preto nie je dôvod uplatňovať si náhradu cestovných výdavkov trikrát. Taktiež priznanie náhrady za stratu času za čas strávený na ceste Liptovský Mikuláš - Žilina a späť v súvislosti s pojednávaniami dňa 14.11.2012 v trvaní šesť pol hodín a náhradu výdavkov na miestne telekomunikačné výdavky a miestne prepravné nie je podľa názoru žalovaného v príčinnej súvislosti týchto výdavkov s procesným postojom účastníka k predmetu konania a účelnosti vynaložených nákladov, keďže aj tieto boli žalobcovi priznané v rovnakej výške trikrát za každé predmetné konanie.

III.

Keďže odvolanie nesmeruje proti rozhodnutiu vo veci samej, súd nevyzýval žalobcu na vyjadrenie sa k

odvolaniu (§ 209a ods. 1 O.s.p.).

IV.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní žalovaného (§ 246c ods. 1 veta prvá O.s.p., § 212 ods. 1 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného voči výroku o trovách konania je v súvislosti s namietanými konaniami týchto účastníkov konania, uskutočnenými na Krajskom súde v Žiline, dôvodné.

Predmetom odvolacieho konania je posúdenie, či je správny záver krajského súdu o priznaní náhrady trov konania vo veciach sp. zn. 21S/49/2012, 21S/50/2012 a 21S/51/2012, ktoré sa týkali tých istých účastníkov konania a skutkovo spolu súvisia. V predmetných veciach sa konali pojednávania dňa 14.11.2012 v časoch od 9:00 do 9:25 hod. (21S/49/2012), od 9:30 do 10:00 hod. (21S/50/2012) a od 10:00 do 10:30 hod. (21S/51/2012).

Podľa § 250k ods. 1 O.s.p. ak mal žalobca úspech celkom alebo sčasti, súd mu proti žalovanému prizná právo na úplnú alebo čiastočnú náhradu trov konania. Ak bolo rozhodnutie správneho orgánu zrušené z dôvodu podľa § 250j ods. 3, súd žalobcovi prizná úplnú náhradu trov konania. Môže tiež rozhodnúť, že sa náhrada trov celkom alebo sčasti neprizná, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa.

Podľa § 142 ods. 1 O.s.p. účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Krajský súd v Žiline priznal žalobcovi v každom konaní vedenom pod sp. zn. 21S/49/2012, 21S/50/2012 a 21S/51/2012 náhradu trov konania v celkovej výške 679,34 €, ktorá pozostávala zo zaplateného súdneho poplatku vo výške 66 €, troch úkonov právnej služby (3x 127,16 €), režijného paušálu (3x 7,63 €), cestovných náhrad za použitie osobného motorového vozidla na cestu na pojednávanie dňa 14.11.2012 v sume 51,83 €, náhrady za stratu času za čas strávený na ceste na pojednávanie - Liptovský Mikuláš - Žilina a späť a DPH vo výške 80,88 €.

Senát odvolacieho súdu poznamenáva, že v rozhodovacej praxi dochádza často k podobným situáciám, keď je vydaných viacero administratívnych rozhodnutí, ktoré sa týkajú toho istého účastníka konania a skutkovo spolu tieto rozhodnutia súvisia. Každé takto vydané administratívne rozhodnutie je možné napadnúť samostatnou žalobou, avšak pri rozhodovaní o náhrade trov konania je potrebné prihliadať na obsah jednotlivých podaní a na účelnosť uplatnených trov konania.

Senát odvolacieho súdu sa oboznámil so spismi Krajského súdu v Žiline sp. zn. 21S/49/2012, 21S/50/2012 a 21S/51/2012. Dňa 14.11.2012 sa konali pojednávania v časoch od 9:00 do 9:25 hod. (21S/49/2012), od 9:30 do 10:00 hod. (21S/50/2012) a od 10:00 do 10:30 hod. (21S/51/2012).

Žalobca podal na krajskom súde žaloby na preskúmanie zákonnosti rozhodnutí žalovaného: č. 1040510/339181/2012/5141 zo dňa 16.03.2012, vedené na Krajskom súde v Žiline pod sp. zn. 21S/51/2012 a na najvyššom súde pod sp. zn. 3Sžf/6/2013, č. 1040510/339074/2012/5141 zo dňa 16.03.2012, vedené na Krajskom súde v Žiline pod sp. zn. 21S/50/2012 a na najvyššom súde pod sp. zn. 3Sžf/7/2013, č. 1040510/339320/2012/5141 zo dňa 16.03.2012, vedené na Krajskom súde v Žiline pod sp. zn. 21S/49/2012 a na najvyššom súde pod sp. zn. 3Sžf/8/2013 - v uvedených troch veciach sa na Krajskom súde v Žiline konali tri pojednávania dňa 14.11.2012.

Pri priznávaní náhrady trov konania úspešnému žalobcovi je potrebné prihliadať na účelnosť vynaložených nákladov. Dňa 14.11.2012 sa konali tri pojednávania na Krajskom súde v Žiline, kde sa prejednávali skutkovo súvisiace veci tých istých účastníkov, právny zástupca žalobca na ne cestoval len raz, preto nie je dôvod na priznanie cestovných výdavkov a stratu času trikrát.

Z uvedených dôvodov dospel odvolací súd k záveru, že je potrebné rozsudok krajského súdu v napadnutej časti výroku o trovách konania zmeniť podľa § 220 O.s.p. a úspešnému žalobcovi priznať náhradu uplatnených a účelne vynaložených trov konania podľa § 246c ods. 1 O.s.p. a § 250k ods. 1 O.s.p. Trovy konania pozostávajú zo zaplateného súdneho poplatku a z trov právneho zastúpenia za tri úkony právnej služby podľa predloženej špecifikácie. Nie je prípustné, aby súd pri rozhodovaní o trovách konania opakovane priznal žalobcovi náhradu trov konania za cestovné a za stratu času, ktorou je cesta na pojednávanie, ktoré sa uskutočnilo v jeden deň (14.11.2012) spolu s ďalšími dvoma pojednávaniami, ktoré bezprostredne časovo na seba nadväzovali. Navyše prejednávane veci spolu skutkovo súviseli a týkali sa tých istých účastníkov konania, žalobcu zastupoval rovnaký právny zástupca.

Náhrada za cestovné a za stratu času za cestu na pojednávanie konanom dňa 14.11.2012 na Krajskom súde v Žiline bola priznaná žalobcovi v konaní vedenom na Krajskom súde v Žiline pod sp. zn. 21S/51/2012 a na najvyššom súde pod sp. zn. 3Sžf/6/2013. Najvyšší súd Slovenskej republiky preto v tomto konaní zmenil napadnutý rozsudok Krajského súdu v Žiline č. k. 21S/50/2012-35 zo dňa 14. novembra 2012 v napadnutej časti výroku o trovách konania a žalobcovi priznal na náhradu trov právneho zastúpenia okrem uvedených dvoch položiek a to podľa predloženej špecifikácie nasledovne:

Za prevzatie zastúpenia zo dňa 31.05.2012 podľa § 11 ods. 4 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len vyhláška č. 655/2004 Z.z.) v spojení s § 14 ods. 1 písm. a/ vyhlášky č. 655/2004 Z.z. vo výške 127,16 €, čo predstavuje 1/6 výpočtového základu, ktorý v roku 2012 bol vo výške 763 € a režijný paušál 7,63 €. Žalovaný namietal aj položku vo výške 7,63 € (celkovo 3x 7,63 € = 22,89 €). K tejto námietke senát odvolacieho súdu uvádza, že tzv. režijný paušál patrí právnenému zástupcovi v zmysle § 16 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. vo výške jednej stotiny výpočtového základu ku každému úkonu právnej služby, preto nebol dôvod, aby súd režijný paušál právnenému zástupcovi žalobcu nepriznal.

Za žalobu, doručení krajskému súdu dňa 04.06.2012 vo výške 127,16 € podľa § 11 ods. 4 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. v spojení s § 14 ods. 1 písm. b/ vyhlášky č. 655/2004 Z.z. a režijný paušál 7,63 €.

Za účasť na pojednávaní konanom dňa 14.11.2012 vo výške 127,16 € podľa § 11 ods. 4 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. v spojení s § 14 ods. 1 písm. c/ vyhlášky č. 655/2004 Z.z. a režijný paušál 7,63 €.

Ďalej bola právnenému zástupcovi žalobcu, ktorý je platiteľom dane z pridanej hodnoty priznaná uplatnená DPH zo základu 404,37 € (3x 127,16 € + 3x 7,63 €), vo výške 20% v sume 80,88 €.

Žalobcovi boli ešte priznané na náhradu iné trovy konania vo výške 66 €, konkrétne za zaplatený súdny poplatok za žalobu.

Celkom boli žalobcovi priznané na náhradu trov konania vo výške 66 € a trovy právneho zastúpenia vo výške 485,25 (404,37 € + 80,88 €), čo spolu predstavuje 551,25 €, ktoré je žalovaný povinný zaplatiť na účet právneho zástupcu žalobcu č. XXX XXX XXXX/XXXX s uvedením variabilného symbolu XXXXXXX.

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p., § 250k ods. 1 O.s.p. a žalobcovi trovy odvolacieho konania nepriznal, keďže bol žalovaný v odvolacom konaní úspešný.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.